

מוכרת בחנות בגדים הודיעה שהיא מתפטרת לאחר שלא קיבלה העלאת שכר. ימים ספורים לאחר מכן התחרטה וביקשה לחזור, אך הבעלים סירב מחשש שתטפול עליו אשמה של הטרדה מינית. ביה"ד: שיקול פסול המבוסס על דעה קדומה.

בית הדין לעבודה בתל-אביב פסק לאחרונה כ-44 אלף שקל פיצויי פיטורים וזכויות נוספות למוכרת בחנות הבגדים היוקרתית "בלו נייבי" שבתל-אביב, שהודיעה על עזיבה במהלך ויכוח סוער, ולא הוחזרה לעבודה אפילו שהתחרטה רק משום שהבעלים חשש שתטפול עליו אשמת שווא של הטרדה מינית. השופט דורון יפת החליט לפסוק לעובדת פיצויים אפילו שהתפטרה, משום שההתפטרות הייתה ב"עידנא דריחתא" וסירובו של המעסיק להחזירה התבסס על שיקול פסול שפגע בכבודו כאדם ומעיד על אפליה ודעה קדומה.

המוכרת עבדה בחנות כ-3 שנים וחצי (2014-2017). בספטמבר 2017 הבעלים סירב לדרישתה להעלאת שכר משמעותית והתגלע ביניהם ויכוח סוער שבמהלכו היא הודיעה שהיא עוזבת ומעדיפה שהוא יפטר אותה.

לאחר שהבעלים סירב המוכרת איימה שתוציא ממנו את כל הפיצויים ובשלב הזה הוא אמר לה שעדיף שלא תגיע יותר לעבודה והוא ישלם לה את המגיע לה כולל הודעה מוקדמת.

שלושה ימים לאחר מכן המוכרת הגיעה לחנות עם חבר וניסתה למכור לו בגדים. המנהל לא הבין מה קורה והבהיר לה שהתפטרה. לאחר מכן החלה שורת התכתבויות שבהן המוכרת ביקשה לחזור לעבודה אך הבעלים סירב.

בעקבות זאת הוגשה תביעתה של המוכרת לפיצויי פיטורים והיעדר שימוע, פיצויי הלנה, הפרשי הפקדות לפנסיה, פדיון ימי חופשה ופיצוי על אי-קבלת תלושי שכר בזמן אמת.

הנתבע הסביר כי התובעת התפטרה וכי לא רצה להחזיר אותה מפני שנהגה בדרך נכלולית והוא חשש שהיא תנסה לטפול עליו האשמת שווא של הטרדה מינית או תקיפה.

רק משום שהיא אישה

לאחר ששקל את טיעוני הצדדים ועיין בראיותיהם, הגיע השופט יפת למסקנה כי התובעת אכן התפטרה כשהייתה בסערת רגשות וביקשה לחזור שלושה ימים לאחר. כלומר, ההתפטרות שלה לא הייתה מגובשת וחד-משמעית, כדרישת הפסיקה. בצד זאת, השיקול היחיד שעמד מאחורי סירובו של הנתבע להחזיר אותה לעבודה היה פסול ביותר ובבסיסו אפליה מחמת מין המבוססת על דעה קדומה, כאילו התובעת תטפול עליו עלילת שווא רק משום שהיא אישה.

השופט הבהיר כי השיקול הפסול פגע בכבודה של התובעת כאדם ואף נחשב להפרה של חוק שוויון הזדמנויות בעבודה. בנסיבות אלה התובעת אמנם לא זכאית לפיצוי על הפרת החוק משום שלא תבעה זאת, אך היא כן זכאית לפיצויי פיטורים.

בנוסף נקבע כי התובעת הוכיחה שהיא זכאית להפרשי פנסיה משום שלא הופקדו לה מלוא הכספים, וכן לפיצוי נמוך (2,000 שקל) על אי-קבלת תלושי שכר, שמצד אחד היא לא קיבלה בפועל אך מצד שני הם היו זמינים עבורה במחשב.

עם זאת, השופט לא מצא פגם בכך שלא נערך לתובעת שימוע שעה שהיה ברור שהצדדים הגיעו למבוי סתום בוויכוח על השכר, ובנוסף נקבע כי התובעת לא זכאית לפדיון ימי חופשה ואף לא לפיצויי הלנה כיוון שהמחלוקת על זכאותה הייתה כנה. בתוך כך התקבלה באופן חלקי טענת קיזוז שהעלה הנתבע בנוגע לתשלום בונוסים ביתר.

בסיכומו של עניין ולאחר קיזוז של 4,120 שקל, נפסקו לתובעת כ-44 אלף שקל כולל הוצאות משפט.

ב"כ התובעת: עורך דין ארז כהן

ב"כ הנתבע: שי רשף, עורך דין דיני עבודה

המידע המוצג במאמר זה הוא מידע כללי בלבד, ואין בו כדי להוות ייעוץ ו/או חוות דעת משפטית. המחבר/ת ו/או המערכת אינם נושאים באחריות כלשהי כלפי הקוראים, ואלה נדרשים לקבל עצה מקצועית לפני כל פעולה המסתמכת על הדברים האמורים.

מריה קרסיוב נ' אלון פינטו (בלו נייבי)

מאת עו"ד חאתם עאסלה העוסק בדיני עבודה

הכותב לא ייצג בתיק.

באדיבות: אתר המשפט הישראלי "פסקדין"

www.psakdin.co.il